

ת"פ 38213/03 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-38213 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופט ג'יה סקפה שפירא

בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד עומרית אבני

ב"כ הנאשם: עו"ד דוד ברהום

הכרעת דין

כללי

1. הנאשם מואשם בעבירות תקיפה בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), תקיפה בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק, ואינו מילוי סעיף 192 לחוק.

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 27.9.17 בשעה 22:00 אירע ויכוח בין הנאשם לאשתו בביתם הסמוך להר הבית. בעקבות הוויכוח, הנאשם זרך לעבר המתלוננת קופסה מצוכית. המתלוננת זהה הצדה והקופסה לא פגעה בה. לאחר מכן אמר הנאשם למתלוננת "אני אשבור אותך", התקרב אליה, ריסס עליה גז מדמיע ואמר לה "אני אעשה ממך עינוית". המתלוננת התכוונה לבסוף מהבית והנאשם נטל סכין וشرط אותה באמצעותה מספר פעמים בידה השמאלית. כתוצאה מעשיים אלה נגרמו למATALוננת מספר שריטות בידה השמאלית וכן דימומיים.

עשרים ימים קודם לכן, בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת, הניח הנאשם כרית על פניה של המתלוננת וניסה לחנוק אותה. במקום היו בני המשפחה שמנעו זאת ממנו, חצצו בין הנאשם לבין המתלוננת והפסיקו את מעשין.

2. הנאשם הודה כי היה בביתו במועד המתואר בכתב האישום אך כפר במיחס לו וטען כי לא איים על המתלוננת ולא תקף אותה בשום דרך.

3. מטעם המאשימה העידו אישת הנאשם, ג'ואהר, והשותר בהאה ابو עיסא, שהיה הראשון לפגוש בה לאחר

שיצאה מביתה במועד האירוע. כן הוגשו הודעות הנאשם במשטרה, תעודת רפואי שערכה הרופאה שבדקה את המתלוונת לאחר האירוע, דוחות פוליה ומזכירים שערך השוטרים שהיו מעורבים בחקירה, תמונות צולמו על ידי השוטרים, תקליטו שנצרב ממערכת מבט' 2000, ובסיוף הוגשה גם הودעת המתלוונת, שהוכרזה עדה עינית.

מטעם ההגנה העידו הנאשם ופרופסור יהודהjis, שערך חוות דעת מומחה ביחס לשירות על זרועה של המתלוונת, והוגש תצהיר חתום על ידי המתלוונת שנערך במסגרת תיק קודם שהתנהל נגד הנאשם.

הראיות

4. המתלוונת הוכרזה עדה עינית ונחקרה בחקירה נגידית גם על ידי התביעה וגם על ידי ההגנה. בעדותה בבית המשפט תיירה המתלוונת, כי ביום האירוע הגיעה לתמונה במשטרה נגד בעל מאחר והיתה במצב נפשי קשה, לנוכח העובדה כי הנאשם התראה עם אישة אחרת, והוא עשה עלייו על קר וכן על קר שלא תמר בילדיהם בשעת צרה. על כן, בדרכה, תלונה והעלילה עליו כדי לגרום לו "להיות בן אדם", כלשונה. המתלוונת טענה כי לאחר שעלה למקה החלטה לחזור בתשובה ולהתוודות על מעשה. עוד טענה המתלוונת בעדותה, כי הנאשם לא פצע אותה עם סכין, וכי את השירות שנראו על זרועה היא גרמה לעצמה באמצעות שבר זכוכית. לדבריה, שברי הזכוכית שנמצאו בביתה היו תוצאה של כלי שנפל מידיה ונשבר, והסכינים שמסרה למשטרה, הן סכינים שהיו בשימוש ביתה, אך הנאשם לא תקף אותה באמצעותם. עוד טענה המתלוונת בעדותה, כי היא ריססה על עצמה בטיעות גז מדמייע.

אשר לאירוע קודם המתואר בכתב האישום טענה המתלוונת בעדותה, כי באותו מקרה היא זרקה על הנאשם כרית והוא זرك עליה את הכרית בחזרה, אך שללה את הטענה כי ניסה לחנוק אותה.

בחקירתה הנגידית על ידי ב"כ הנאשם אישרה המתלוונת כי כבר מסרה בעבר תלונת צב' למשטרה נגד הנאשם, והגינה הגישה לבית המשפט תצהיר שערכה העדה בפני עורך דין בسنة 2015 (ג/2), בו הצהירה כי דבריהם שמסרה בתמונה קודמת למשטרה היו דברי שקר.

5. הודעתה של המתלוונת במשטרה הוגשה לפי סעיף 10א לפקודות הראיות, לאחר שהיא אישרה בעדותה כי הכתוב בה נאמר מפה. בהודעה זו (ת/15), המתלוונת טענה בפני השוטר כי הנאשם שרט אותה בביתם וריסס עליה גז פלפל באותו היום בין השעות 20:30 ל- 21:00. לדבריה, ביום האירוע, בנים, א', היה בביתם, והנאשם תקף אותה לאחר שהבן עזב. לטענתה היא הדיחה כלים והנאשם חיפש סם מסוג קוקאין שאותו קנה לעצמו ולא מצא. הוא הפר את הבית והאשים אותה בכר שלקחה לו את הסמים, קילל אותה, אמר לה "אני אשבר אותך", החזיק בידו מיכל גז פלפל בצעע זהב ואמר לה שיעשה ממנו עיורת. היא ביקשה לבסוף מהבית, והרגישה לפטע שירותה בידי השמאלית. המתלוונת אמרה כי נראה לה שהנאשם החזיק סכין ולאחר מכן אמרה שראתה כי החזיק סכין בצעע חום, ריסס אותה באמצעות הגז ולאחר מכן שרט אותה עם הסכין ואמר "יא שרמויה רוצה לעשות לי פדיות". לדבריה, הנאשם שרט אותה מספר שירותים והחוקר שגביה את הודעתה כתב הערת חוקר ולפיה הוא מזהה מספר שירותים בחלק החיצוני של היד, בין הכתף למרפק שמאל עם דימום ישן. המתלוונת הוסיפה כי קודם שריסס עליה גז פלפל, הנאשם זרק לעברה קופסה מצוקcit, אך היא זזה והקופסה התנפיצה על הרצפה. לדבריה, ברוחה מביתה עבר בית השכנים שעוזרו לה ושטפו את פניה במים.

המתלוננת הוסיף כי עשרים יום קודם לכניסה הנאשם לחנוך אותה במהלך ויכוח שהירע ביניהם. הנאשם סבר כי המתלוננת, שישבה על המיטה, לא קחלה לו חפצים שהניח מתחת לכრית, והוא תפס את הכרית וניסה לשים אותה על פניה ולchanוך אותה, והוא החלה לצעוק. לדבריה, ילדיה, לי' וא', היו במקומם ומונעו ממנו מהמשיך ולתקוף אותה.

6. המתלוננת ביקרה אצל רופאת המשפחה למחמת האירוע, ועל פי האמור בדו"ח הביקור (ת/3) טענה לפני הרופאה כי يوم קודם לכן הותקפה על ידי בעלה שריסס אותה בגז מדמייע ובסכין. בריאותה של המתלוננת נשמעו מעט צפוצים, על זהועה השמאלית נצפו סימני שריטות, ידה נחבה והיא קיבלה טיפול באינהצליות.

7. דו"ח הפעולה שערק השוטר בהא אבו עיסא (ת/7 ות/10) הוגשו במקום חקירה ראשית וועלה מהם כי ביום האירוע, בהיותו בתפקיד סמוך לאחד משלטי הר הבית, המתלוננת פנתה אליו כשהיא בוכה ואמרה לו שבעלת תקף אותה באמצעות סcin וריסס עליה גז מדמייע. הוא הבחן בסימני שריטה על ידה. יחד עם שני שוטרים נוספים הוא נכנס לביתם של המתלוננת והנאשם והם עצרו את הנאשם אשר שיתף פעולה והתלווה אליהם. בהיותם בבית ערכו חיפוש, ומצאו ותפסו קופסה ובה שברי זכוכית וכן סcin שהמתלוננת טענה כי שימשה לתקיפתה. בחקירה הנגדית הבהיר השוטר כי הסcin הייתה אפורה ועל הדית שלה שלושה עיגולים. עוד הבהיר, כי לא ראה על המתלוננת סימני גז מדמייע ולא ראה סימני דם על הסcin.

8. השוטר אוסמה שקור הופנה אל המתלוננת על ידי השוטר אחר, ועל פי האמור בדו"ח הפעולה שלו שהוגש בהסכם (ת/9) הוא הבחן במתלוננת כשהיא ישבת בצד, בוכה ומפוחדת. הוא צילם את סימני השריטה על ZEROה השמאלית והתמונה הוגשו אף הן כראיות (ת/4 ות/5), ליווה את המתלוננת לביתה, שם היא הצבעה על שני סכינים שהיו על השולחן בסלון, ואשר לדברי המתלוננת הנאשם החזיק סכינים אלה בידו ואיים עליה שאם לא תחזיר לו את הסכינים שלקחה לו הוא ידקור אותה עמו. השוטר תפס את הסכינים והם הוצגו בבית המשפט במהלך שמיעת הראיות, ותמונהיהם של אחד הסכינים ושל שברי הזכוכית אשר צולמו על ידי השוטרים, הוגשו אף הן כראיות (ת/13-ת/14).

9. הקצין רועי שבו פגש אף הוא במתלוננת לאחר שקיבל דיווח על אודותיה, וכפי שעולה מתוך דו"ח הפעולה שערך (ת/11), בשיחה שלו עם המתלוננת היא תיארה כי הנאשם הרבץ לה כי חשד שהחביבה לו את הסכינים וגם ללחט ממנה 300LN. הוא נכנס לבית ייחד עם השוטרים יוסף טלייע ובאה אבו עיסא והם עצרו את הנאשם, תפסו סכינים וקופסא עם שברי הזכוכית בתוכה. השוטר יוסף טלייע כתב דברים דומים בדו"ח הפעולה שערך (ת/12) אשר הוגש בהסכם.

10. בהודעת הנאשם במשפטה מיום 28.9.17 (ת/1) הוא תיאר כי ביום האירוע נעצר על ידי השוטרים בביתו בשעה שחיפש דבר מה במגירות הבית. הנאשם אמר כי לא תקף את המתלוננת ואף לא רב אליה באותו יום, וטען כי המתלוננת נוהגת להעליל עליו עלילות בשל כך שהיא מקיים קשר זוגי עם אישת נוספת נסفة. לדבריו, אשתו הפלילה מידה קופסת זכוכית והוא אסף את הרסיסים וזרק אותם לפח. הנאשם כפר בכך שריסס גז על המתלוננת ואמר כי אינו יודע איך משתמשים בגז, וכפר בכך שشرط אותה באמצעות סcin או בכלל. עוד כפר הנאשם בטענה שנייה לחנוך את המתלוננת באמצעות כרית באירוע קודם.

בזהדעה נוספת שנגבהה מהנאשם במשפטה ביום 3.10.17 (ת/2) חזר הנאשם על הגרסה לפיה ביום האירוע חיפוש ניירות כלשהם בדירות ביתו, ובמהמשך ايישר כי למעשה חיפש סמים שהחביא שם, לפתע שמע זכוכית נשברת, שנפלה מהיד של אשתו, והוא הגיע לאסוף את השברים. אשתו יצא מהבית, וכשיצא לחפש אותה אצל השכנים הבחן בה יושבת על המדרגות של שוק הכותנה ומיד לאחר מכן השוטרים הגיעו ועצרו אותו. הנאשם כפר בכך שקיים אמת אשתו, טען כי אינו מחזיק בבית גז מדמייע או גז פלפל, כפר בכך שפגע באשתו באמצעות הסכין ואמר שחושב שהיא פצעה עצמה. הנאשם אמר שאשתו התלוננה נגדו לאחר שנודע לה כי הוא מבקש להtagרש ממנו.

11. הנאשם, אשר העיד לרוב בעברית, למעט מקרים ספורים שבהם ביקש להיעזר במתורגמן לצורך הבנת מילים בודדות, ביקש לאמצץ בעדותו במשפט את הדברים שאמר בהודעותיו במשפטה. בחקירהו הנגדית טען כי מוכן לעשות כל מעשה, למעט מעשה אלימות במשפחה, מאחר וידע שהרשותיות נהוגות להחמיר בעבריות כללה, אך אישר כי נשבט בגין אירוע קודם של אלימות כלפי המתלוננת, שהסתיים בתיקון כתוב האישום באופן שייחס לו מעשה מינורי של זריקת קרית, תחת אשמה של שפיכת מים רותחים וחניתה שיוחסה לו מלכתחילה. ביחס לאיושם הנוכחי טען הנאשם, כי המתלוננת היא שרטטה את עצמה והשתמשה ביד ימין היד החזקה שלה כדי לשROT את יד שמאל. לדבריו, אשתו נהוגת להעליל עליו כי היא מקנאה בקשר שיש לו עם בת הזוג החדש ועל כן מנסה לגרום למأسה. הנאשם טען כי לא ראה את המתלוננת מרסשת את הגז מדמייע ואף לא ראה שרטטה את עצמה, שכן היה באותו עת בחדר השני, וכי הוא כלל לא ידע שהיא ריססה גז מדמייע ושרטטה את עצמה. הנאשם חחש כי חנק את המתלוננת באמצעות קרית עשרים ימים לפני יום מעצרו.

12. פרופ' יהודה היס, מומחה לרפואה משפטית, ערך חוות דעת מומחה (נ/1) המתבססת על צפיה בצלומי החבלות על זרועה של המתלוננת וצלומי הסכינים. בחוות דעתו קבע פרופ' היס, כי הממצאים על זרועה של המתלוננת מתישבים עם פצעי שפוך עצמיים טריים ואינם מתישבים עם פצעי חתק מלאבמושך של סכין כמו הסכינים שנראים בתמונות שצולמו על ידי המשפטה. בחוות דעתו פרופ' היס על כך שתיעוד החבלות על זרועה של המתלוננת אינו מתישב עם הדרישות המינימליות של תיעוד ממצא פורנזי המשמש כמודגש משפטי. על פי דרישות אלה על התיעוד להתבצע בזווית ישרה, להיות ממוקד עם קנה מידה ועם סרגל צבעים תוך שימוש בתאורה הומוגנית ולכלול לפחות צילום אחד מקרוב. לבסוף נקבע בחוות הדעת, כי על סמך הרשותה של קופת החולים הקoshi של המתלוננת בנשימה לא היה משמעותי וכי הרצופים שאובחנו על ידי הרופא הם קרוב לוודאי תסמינים של מחלת האסתמה ממנה היא סובלת המתלוננת. פרופ' היס חזר בו מquivעה זו במסגרת חקירתו הנגדית, לאחר שהתרבררו לו כי בעת ביקורתה אצל הרופאה טיפולה המתלוננת באינהלציות בעקבות קשיי הנשימה שחוויתה, אך עמד על יתר האמור בחוות דעתו. המומחה השיב בחקירהו הנגדית כי אינו יכול להתייחס לשאלת האם יתכן שהפציעה נגרמה משבב זכויות, שכן עליו לראות את שבר הזכות עצמו, הבהיר כי קביעת שחף מסויים לא גורם לפציעת היא קלה יותר מאשר הקביעת שהוא כן גורם לפציעת, וכי המסקנה שמדובר בפגיעה עצמית מבוססת על עומקן השטחי יחסית של השירות, סמיכותן זו לזו השוללת אפשרות של מאבק, ונגישותן של מקום הפצעה לקורבן עצמוני.

דין והכרעה

13. שקלתי את עדותה של המתלוננת בבית המשפט ואת הדברים שאמרה בהודעתה במשפטה, וקשה לקבוע ממצאים על פי איזה מהם. אכן, תשובהויה של המתלוננת בחקירהה בבית המשפט היו קצרות ונשמעו כמו סיסמות. הדבר

בלט במיוחד כשהתבקשה לתאר את הנסיבות שבهن פצעה את עצמה, שاز לא תיארה שום עובדה קונקרטית אלא רק חזרה והדגישה כמה הייתה לחוצה ועד כמה מצבה הנפשי היה קשה. כששאלות התובעת בחקירה נגדית היו קשות לה, אמרה שאינה זוכרת. בנוסף, טענת המטלוננט כי מימשה את תכניתה להעלול על הנאשם שפצע אותה באמצעות סcin, ואף נפנתה לחזור את עצמה באמצעות זוכיות שכורה שניות ספורות לאחר שאירועה לה תאונה במוגרתה ריססה על עצמה בעוטה תריס פלפל או גז מדум, היא טענה שיש בה מעט מאד היגיון. זאת ועוד, בעודתה במשפט סתרה המטלוננט את עצמה גם בגין איירוע הקודם; תחילת טענה כי היא זרקה כרית על הנאשם והוא זرك עליה את הكريית בחזרה (עמ' 18 שורה 9) ודקות ספורות לאחר מכן טענה כי הנאשם היה זה שזרק את הكريית ראשון, והוא החזירה לו (שם בשורה 19). גם טענתה של המטלוננט כי בחירה לפנות למשטרה מאוחר ולא רצתה לחשוף את בעיותה בפני המשפט (עמ' 18 שורות 25-26) סותרת את טענתה לפיה כל הסובבים אותה ידעו על בעיות אלה.

מנגד, הגם שהתקיימו הדרישות הפורמליות לקבלת הودעה במשטרה לפי סעיף 10א לפקודת הראות, גם הודעתה של המטלוננט במשטרה אינה חפה מקשישים, שלא התבגרו במהלך המשפט, ודבריה בהודעה אינם מתישבים זה עם זה באופן מלא.

כך למשל, ביחס לשימוש בסcin אמרה המטלוננט כי היא רק הרגישה שנשרטה וכן "נראה לי שהוא היה לו סcin" (ת/15 שורה 32). עם זאת, מיד לאחר מכן אמרה "אני ראייתי אותו מחזיק סcin" (שם), ואף תיארה את צבעה של הסcin (שם, בשורה 37). בנוסף, המטלוננט תיארה כי הנאשם נצמד אליה כדי לשירות אותה בסcin (ת/15 שורה 52) תנווחה שהיא קשה מבחינה פיזית כאשר נעשה שימוש בסcin דוגמת זו המופיעה בצלום ת/13. גם בגין הגז אמרה המטלוננט תחילת ש"היה לו משהו ביד, נראה לי משהו כמו גז אני לא יודעת מה זה" (ת/15 שורות 31-30), תיאור המלמד על כך שלא הבדיקה בדיק מה אח兹 הנאשם בידו, ואינו עולה בקנה אחד עם התיאור המדוקדק שמסרה לאחר מכן "מייכל גז פלפל בצבע זהב" (שם בשורה 32). גם העובدة שرك לאחר שתיארה את האירוע כולל הוסיפה המטלוננט את העובדה שקדם לאיירוע הנאשם זרק קופסת זכוכית ושבר אותה (ת/15 שורות 73-74) מעלה קושי ויוצר חוסר קוורנטיות בגרסתה. לבסוף, טענתה של המטלוננט בפני השוטר רועי שבו כיانون למעשי האלים הנאים גם לך ממנה 300 לך (ת/11) אינה נזכרת באף אחת מאמורויות האחوات של המטלוננט בפני השוטרים או בהודעתה במשטרה.

14. בעדותו של הנאשם לא היה כדי להעלות או להוריד מן האפשרות לקבוע עבודות, ואף אם התרשםתי כי ניסה לייפות את המציאות ולהאיר את פניו תוך השחרת פניה של המטלוננט, אין בכך כדי לתרום לברור עבודות האירוע.

15. אכן, המטלוננט נראית לשוטרים שפגשו בה נסערת ובוכיה, והם אף הבינו בשritisות הבולטות שעל זרועה השמאלית, עבודות שיש בהן, לכארה, כדי לתמוך בתלוונה. עם זאת, לא ניתן לדחות את חווות דעת מומחה ההגנה, שקבע כי הрисיות אין מתישבות עם פגיעה בדרך של תקיפה באמצעות הסcin המופיעה בתמונה ת/13. בהקשר זה, אני מקבלת את עדמת המומחה, לפיה קל יותר לקבוע שחמצ מטושים לא גرم לפגיעה, מאשר לקבוע פוזיטיבית כי חמצ מטושים הוא החמצ שבסכנות גרימת הפגיעה. על כן קביעתו כי הסcinים שנתפסו בבית הנאשם לא גרמו לפגיעה היא אפשרית גם כאשר הראות תועדו בצורה שאינה עומדת באמות המידה הנדרשות לטעוד למצאים פורנציים. קביעתו של המומחה לפיה הסcin לא גרמת לפגיעה לא נסתרה בחקירותו הנגידית, ואף היגיון אומר כי בפגיעה שנגרמת על ידי סcin חדה, יש לצפות לשritisות בעלות שלדים ברורים יותר מאשר הנראים בתצלומי המטלוננט.

16. מבין הראיות שהוצעו, בולטות בחסרונו עדויותיהם של א' ול', ילדיהם של בני הזוג. על פי הנטען בהודעת המתלוונת במשטרה, שני אלה נכחו באירוע המתואר בסעיף 6 לעובדות כתב האישום, שבו, על פי הנטען, ניסה הנאשם לחנוך את המתלוונת באמצעות כרית במלח ויכוח ביניהם. לא הוצעו ראיות לכך שהילדים, שהם אנשיים בוגרים, הוזמנו לחקירה או נחקרו, ועובדת זו עומדת לחובתה של המאשימה, שכן מדובר בעדויות חשובות שהיא בכוחן להבהיר את שאירע באותו הלילה, ואף להסביר באופן כללי על הערכת אמרותיה של המתלוונת עצמה.

17. אין ספק שיש בליבנה של המתלוונת על הנאשם, היא כועסת על בגידותיו ועל התנהגותו כלפי ילדיהם וככלפיה.icus זה ניכר גם בעת עדותה במשפט, כשהנוכחת הצורמת לעין של בת הזוג הנוספת של הנאשם, אשר ליוותה אותו בדיון. על אף האמור, אני רוחקה מרחוק רב מלקבוע כי המתלוונת שיקירה בתלוונת המשטרה. עם זאת, לנוכח העובדה שהמתלוונת כבר מסרה תלונה כזבת בעבר, כפי שעולה מתווך נ/2, המחייב לנו ג' בדבריה זהירות מיוחדת, לנוכח קשיים שעלו גם מתווך גרסתה של המתלוונת בהודעתה במשטרה, לנוכח קיומה של חוות דעת מומחה, אשר בסופו של יומם לא נסתירה, לפיה השrittenות של המתלוונת אין מתיישבות עם תקיפה באמצעות הסכין שנמסרה למשטרה ובהעדן של ראיות חשובות בדמות עדויותיהם של ילדי בני הזוג, שיכולים היו לתרום, לכל הפחות, לבירור חלק מהאירועים, עולמים ספקות שאין מאפשרים לקבוע את אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר.

18. לנוכח האמור לעיל, משקם ספק באשנתו של הנאשם, אני מזכה אותו מהعبירות שייחסו לו בכתב האישום.

19. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתחום 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תש"פ, 26 נובמבר 2019, במעמד הצדדים